

Nr 155.

Av herr **Lundqvist**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till avlöningar vid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen.*

Under sjätte huvudtiteln i årets statsverksproposition har bland posterna i förslaget till avlöningsstat för väg- och vattenbyggnadsstyrelsen inrymts ett förslagsanslag om 300 000 kronor för avlöningar till tillfällig personal m. m. Posten avses att helt avräknas mot automobilskattemedel.

Av nämnda 300 000 kronor har föredraganden avsett att 200 000 kronor skall användas till att ge väg- och vattenbyggnadsstyrelsen ökade resurser då det gäller den översiktliga planläggningen rörande vägnätets utformning m. m. Avsikten är att sådan planläggning skall försöksvis ske genom samråd med delegationer av representanter för berörda intressegrupper.

Tanken på denna form av samråd väcktes ursprungligen av Svenska vägföreningen i skrivelse den 23 april 1953. Föreningens avsikt var framför allt att understryka vikten av översiktlighet i planläggningen, och förslaget avsåg därför att ett rådgivande organ skulle inrättas och få en förhållandevis fast organisation. Endast genom att delegaterna i detta organ följer hela planeringsarbetet kan de ha möjlighet att överblicka utvecklingen.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen uttalar beträffar detta förslag att delegationens sammansättning smidigt bör anpassas med hänsyn till de delområden inom den översiktliga planläggningen, där tyngdpunkten i arbetet just befinner sig. Styrelsen anser att denna väg bör prövas, innan man går in på den av föreningen föreslagna vägen med ett särskilt råd med bestämd sammansättning. Föredraganden har anslutit sig till styrelsens förslag.

Om man verkligen avser att tillgodogöra sig de erfarenheter beträffande vägtrafiken och dithörande frågor, som samlats inom berörda intresseorganisationer, torde det vara angeläget att redan från början fasthålla vid kravet att planläggningen skall vara översiktlig. Detta innebär att samråd med delegationer av växlande sammansättning bör undvikas, då en sådan metod kan tänkas äventyra enhetligheten i bedömningen.

I kostnadshänseende torde ingen nämnvärd skillnad behöva uppstå om den delegation, med vilken samråd sker, får bibehålla en enhetlig sammansättning. Då avsikten nu är att verksamheten inledningsvis skall försiggå på försöksplanet, torde det vara av värde att man prövar den tanke som Svenska vägföreningen fört fram och söker tillämpa den inom ramen för förslaget anslag.

Med stöd av vad här anförts hemställes,

att riksdagen måtte uttala, att samråd beträffande planläggning av vägbyggnadsverksamheten mellan väg- och vattenbyggnadsstyrelsen å ena sidan och berörda intresseorganisationer å andra sidan bör äga rum genom att ett råd med fast sammansättning tillskapas av intresseorganisationernas delegater.

Stockholm den 26 januari 1954.

R. Lundqvist.

Nr 156.

Av herr **De Geer m. fl.**, om ökat anslag till bidrag till hamnar och farleder.

(Lika lydande med motion i Andra kammaren, nr 182.)

Stockholm den 26 januari 1954.

Gerard De Geer.

Dagmar Ranmark.

Osc. Werner.

Allan Grönkvist.